

XX. ÉVFOLYAM,

6. SZÁM

1975. JÚNIUS

ÁRA: 60 FILLÉR

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

26 alapszervezetben 500 bizalmi

A szakszervezeti mozgalom „pilléreinek” — a bizalmiaknak a választása már mindenhol megfordult. Most már általában és részleteiben is megszerveztük a tapasztalatokat.

A Budapesti Postaigazgatóság területén 26 alapszervezetben több mint 500 bizalmi választották meg, április 1. és 25. között. Egy bizalmihoz átlagosan 15 szakszervezeti tag tartozik, amit reálisnak tartunk. A szakszervezeti bizottságoktól elmondhatjuk, hogy gondosan és körültekintően készítették elő és bonyolították le a választás első fázisait. Különösen érvényes ez, a Budapest 62, 72 és 78-as hivatalokra, az igazgatóság törzsénél és sorolhatnánk tovább.

A választásokon mindenhol részt vett az szb egy tagja, aki egyben értékelte is a bizalmiak munkáját és beszámolóit. A bizalmiaknak mintegy 75 százaléka jó, vagy kiemelkedő beszámolót készített. A többieknek kisebb-fogyatékosabbakat tapasztaltunk. Ilyen esetekben a tagság bíráló észrevételei sem maradtak el. Például a Budapest 62-nél egy, az igazgatóság törzsénél szintén egy esetben nem fogadta el a csoportot javasolt személyt. Az esetek többségében azonban megerősítették a szavazás során a bizalmi. A cserélődés mintegy 30 százalékos, ami indokolt, elsősorban nyugdíjazás, munkakörváltás miatt következett be.

Örvendés jelenség, hogy ott is választották bizalmi-

lyettest, ahol azt a határozat nem írja elő. A helyettesi rendszer ugyanis nemcsak népszerű, hanem bevált a gyakorlatban. Bizonyítja ezt, hogy területünkön 400 felett van a bizalmi helyettesek száma.

A cserélődések során első-sorban nőket és fiatalokat választottak meg, így továbbjavult az eddigi arány is. Nem lényegtelen az sem, hogy a bizalmiak között magasabb lett a párttagok száma. Ebben is megmutatkozott a pártszervezetek segítése.

A bizalmi választásokon sok olyan felvetés hangzott el, amelyekkel mind a szakszervezeti, mind a gazdasági vezetésnek többet kell foglalkozniuk. Például gyakran volt téma, hogy a bizalmiak véleményét nem kéri ki, tájékoztatásuk nem rendszeres stb. Kifogásolták a szakmá elnéző magatartását az ügyintézés elhúzódsága miatt, vagy a munkafegyelm megsemmisülését szemben. Szorgalmazták a munkakörülmények további javítását, a vasárnapi pótlék bevezetését, stb. Ezeket a csoport tagjai is megerősítették. Ugyanakkor széles körben elismerő szavak is elhangzottak (bér, munkaidő-csökkentés, nagycsaládok segélyezése, stb.).

A bizalmi választások tapasztalatai alapján adottak tehát a feltételek, hogy a szakszervezeti szervek az eddigieknél még jobban támaszkodjanak a hálózatra.

Kovács József
Bp. Ig. tszt-titkár

Pécsi tapasztalatok

A választások első állomásáról

A SZOT-határozat alapján 1975. április 1. és december 20. között újjá kell választani a szakszervezeti tisztségviselőket. A választások első és egyben nagyon jelentős állomása a szakszervezeti bizalmiak újjáválasztása volt.

Áprilisban 39 alapszervezetünk bizalmi csoportjainál döntöttek arról, ki képviselje a csoport érdekeit, ki legyen a bizalmi.

A választások igazolták, hogy ma már a bizalmiak rangja van. Nem elegendő, hogy valaki csak becsületesen dolgozzon, esetleg jó megfigyelő legyen, hanem az is igény, hogy következetesen képviselje a tagok érdekeit. Ma már nem azért lesz valaki szakszervezeti bizalmi, mert olyan a beosztása, amely nagyobb mozgásteret biztosít. A választásnál nem a „jól van, legyél tovább” elv érvényesült, hanem az, ki milyen munkát végez, milyen a tagsághoz való viszonya, évezze a dolgozótársai bizalmát.

A választás természetesen cserélődést is jelentett. A változásra, illetve új bizalmi választásra — a munkájuk iránt támasztott igényesség mellett — közeli nyugdíjazás, más irányú társadalmi munkavégzés, vagy új bizalmi csoport kialakítása miatt került sor. Mindezek mellett néhány esetben a változás oka, hogy a bizalmi nem felelt meg az elvárásoknak. A választások eredményeképpen a bizalmiak cserélődésének aránya 38–40 százalékos volt. A megválasztott bizalmiak között számunknak megfelelő arányban szerepelnek a nők és fizikai dolgozók, a fiatalok aránya pedig 25 százalék.

Tekintettel a bizalmiak egyre növekvő szerepére, területünk minden alapszervezeténél körültekintően történt a bizalmiválasztásokra való felkészülés, a bizalmiak tevékenységének értékelése, az új bizalmi személyének kiválasztása.

A járási szakszervezeti bizottságoknál március folyamán a kishivatali dolgozók tanácskozásival egybekötött szakszervezeti taggyűléseken a vezetőség ismertette a választásokkal kapcsolatos tennivalókat, ezen belül is a bizalmiválasztásokra vonatkozó elvárásokat. Ez a gyakorlat növelte a választások demokratizmusát azáltal, hogy már a csoporttervezetek megtartása előtt alkalom volt a javasolt dolgozó személyével kapcsolatos vélemény kialakítására.

A bizalmiválasztások többségén a területi szakszervezeti tanács tagjai és aktivistái is részt vettek. Meghívták a csoporttervezeteket az illetékes gazdasági vezetőket, akik a partner szemszögéből értékelték a csoport, illetve a bi-

zalmi munkáját. Néhány alapszervezetnél a bizalmiválasztásokon megjelent a jelölőbizottság egy-egy tagja is, felhasználva az alkalmat a csoport véleményének kikérésére a szakszervezeti bizottságba javasolt személyekre.

A bizalmiak munkáját a tagság a csoporttervezeteken értékelték. Ugy ítéltük meg, hogy a bizalmiak többsége nagyon lelkiismeretesen látta el feladatát. Az értékelésekből azonban az is kitűnt, hogy az igények megnövekedtek a bizalmiakkal szemben.

A csoporttervezeteken elhangzott beszámolók röviden, tömören, de sokszínűen tartalmazták a választási ciklus alatt végzett munkát. Bár többségükben kevés volt a politikai töltet, de hangvételük pozitív volt, még akkor is, ha néhány helyen csak a szűkebb körű operatív feladatokat végrehajtásáról adtak számot.

Bizalmiak nagy része nem a szavak embere. Ezért fordult elő, hogy néhány, egyébként jó munkát végző bizalmi nem sikerült teljes képet adni a 4 éves munkáról.

A beszámolóikban elhangzottak megerősítések és kiegészítések, valamint a bizalmi tevékenységének értékelése mellett felvetődtek munkaszervezési kérdések, és javaslatok hangzottak el a hiányosságok megszüntetésére. A műszaki végrehajtó szerveknél anyagellátási gondokat tettek szóvá, a forgalmi hivataloknál a szolgáltatás színvonalának javítására tették javaslatokat. Szinte mindenütt visszatérő témaként hangzott el a nyári családostól való hiánya, valamint a nyugdíjasok részére a MÁV félúti utazási kedvezmény iránti kérelem.

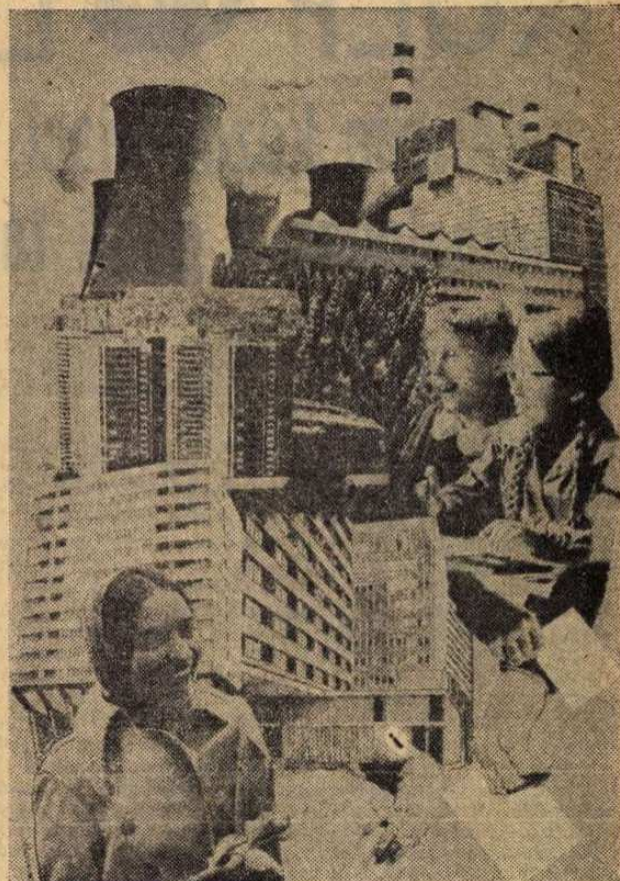
Jóleső érzéssel hallottuk azokat a hozzászólásokat, amelyek elismeréssel szóltak az élet- és munkakörülmények kedvező alakulásáról, az elmúlt évek jelentős bérintézkedéseiről, a 44 órás munkahét bevezetéséről. Ez utóbbival kapcsolatban azonban elmondták azokat a nehézségeket is, amelyek a kézbesítők megnövekedett számú szabadnapjainak kiadása okoz, a munkaidő-csökkentés bevezetése óta.

Úgy értékelték, hogy a nagycsaládostól való gondoskodás, a gyermekgondozáson levő kismamák 13. havi segélyének biztosítása olyan intézkedés, amellyel kevés hasonló intézmény, vállalat dicsekedhet. Hasonlóan jó visszhangja volt a postai kamatmentes lakás-építési kölcsöntámogatásnak, a munkahely-építési akciónak.

A járási szakszervezeti bizottságok bizalmijai hasznosnak és jónak értékelték a bizalmi levelező oktatás által nyújtott segítséget. Elmondták, hogy a jövőben is igénylik az oktatás, segítségadás hasonló formáját.

Szépe Lőrinc

VÁLASZTOTT A NÉP

Belpolitikai életünk jelentős eseménye volt június 15-én a választás. Négy év eredményeit tettük mérlegre — és bizalmat szavaztunk 352 képviselőnek, hogy az országgyűlésben a magyar nép szíve életéért, a szocializmus teljes felépítéséért munkálkodjanak.

Elnökségünk tárgyalta

A munkások társadalmi szerepének fejlesztéséről, helyzetének további javításáról szóló — az MSZMP KB 1974. márciusi ülésén hozott — irányelvek konkrétan meghatározzák, hogy kik tekinthetők a munkásokhoz tartozóknak. Az irányelvek alapján valamennyi postal munkakört felülvizsgálták és ennek megfelelően javaslat készült arra vonatkozóan, hogy a Posta foglalkoztatottak közül kik tartoznak a munkások társadalmi köréhez.

A javaslatot szakszervezetünk elnöksége május 15-én megvitatta és elfogadta.

A korábbi statisztikai gyakorlat szerint a Posta-nál, csak az ipari, építőipari, fenntartási tevékenységet végző fizikai dolgozók tartoztak egyértelműen a munkások társadalmi köréhez (Kb. a postásdolgozók 25 százaléka). Az elnökség által elfogadott javaslat alapján jelentősen bővült ez a kör (a postás dolgozók több mint 50 százaléka) az alábbiak szerint:

A két munkás állomány-csoportba tartozó „jármű és berendezés fenntartó”, valamint a „vonalfenntartó és építő” munkások; forgalmi állománycsoportból a fizikai foglalkozásúak (bérrendszert besorolás szerint a forgalmi kezelők); az egyéb (nem postai és kiegészítő) állománycsoportból a fizikai foglalkozásúak (a bérrendszert besorolás szerint havibéres munkások, örök, portások, stb.); a forgalom, ipar, építőipar területéről a közvetlen termelésirányítók.

A napokban megjelent az Országos Foglalkozási Jegyzék, amely konkrétan tartalmazza a munkások társadalmi köréhez (fizikai foglalkozások) tartozó postai munkaköröket. A FEOR alkalmazása előreláthatóan az év II. félévétől lesz kötelező.

Elnökségünk tárgyalta a postai munkásszállók kulturális ellátottságáról, a szállókban lakó postás dol-

gozók művelődési és sportolási lehetőségeiről szóló jelentést is.

Megállapította, hogy a szállásokon lakók életkörülményeivel, a lakóhely és a munkahely távolságából és különbözőségéből adódó feltételezett és tényleges helyzetű szakszervezeti szerveink változó intenzitással, de tudatosan, rendszeresen foglalkoznak.

Az utóbbi években javultak a szállásokon lakók körülményei, kulturális ellátottságuk és ez összefügg azzal, hogy a Posta gazdasági eredményeinek kedvező alakulásával párhuzamosan növekedtek a kulturális célra fordítható alapok is.

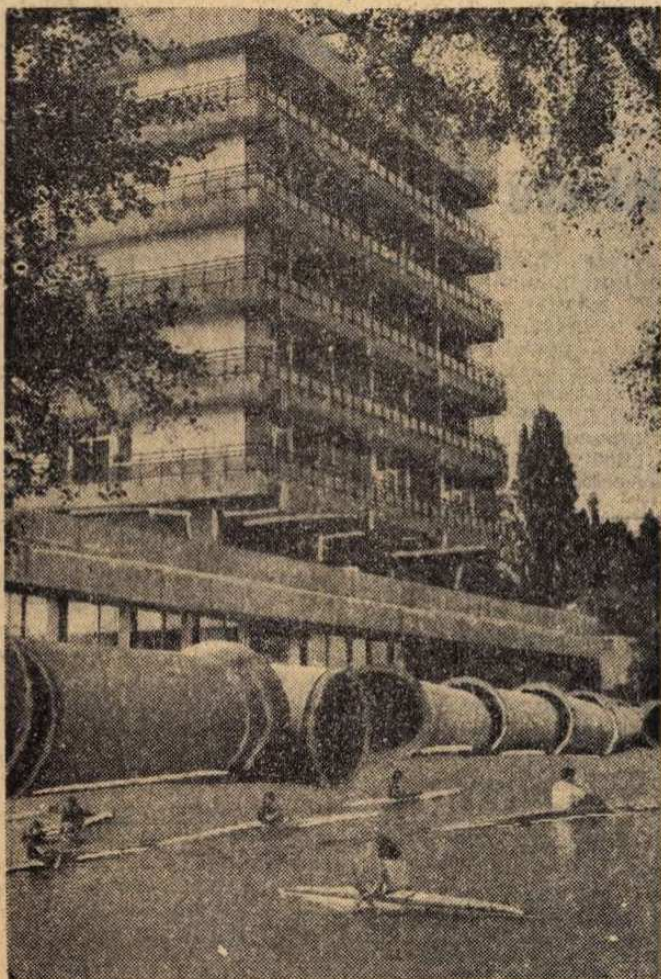
Az eddig tett intézkedések és eredmények elismerése mellett az elnökség úgy értékelt, hogy a szállásokon lakók kulturális ellátottságának javítása érdekében további intézkedések szükségesek, de ugyanakkor a szállásokon lakók szemléletének és sok esetben viselkedésének megváltoztatására is feltétlenül szükség van.

A rendelkezésre álló lehetőségeket jobban ki lehetne használni a politikai tájékoztatás, az ízlésformálás és a művelődési nevelés céljaira. Alapvető dolognak tartjuk a közművelődés, az ismeretterjesztés és a politikai tájékoztatás érdekében a letéti könyvtárak fejlesztését, az olvasók számának növelését, a meglévő rádió- és televíziókészülékek üzemeltetését is.

Megállapította az elnökség azt is, hogy a szállásokon lakók többsége nem mutat társadalmi aktivitást. Gyakran hivatkoznak arra, hogy hívatlanok arra, hogy fíradtak. Ezért szükségesnek tartjuk, hogy a szakszervezeti bizottságok fokozzák az oktatásban, a művelődésbe való bekapcsolódásukra irányuló szervezőmunkát, tegyenek újabb erőfeszítéseket ennek érdekében.

Kiss Ernő

Itt a nyár!

Várja a Posta dolgozóit a római-parti üdülőtelep!

Tízezen nem fejezték be a nyolc általános?

564-en tanultak az idén

Új forma: általános iskolai szakmai képzés

A posta hatvanezer dolgozója között több mint tízezen nem fejezték be a nyolc általános iskolát. Érthető, természetesen tehát, hogy a vezérigazgatóság oktatási ügyosztálya fontosabb feladatának tartja változtatni ezen a helyzeten.

Mit tettek eddig — kérdeztük Juhari Istvánt, az ügyosztály vezetőjét.

— Először néhány szót arról, hogy 1968 óta sokat romlott a postánál a helyzet iskolai végzettség szempontjából. Az új gazdaságirányítási rendszer bevezetésével erősödött a munkaerőmozgás, ez alól a posta sem volt kivétel, hígult a dolgozó gárda. Ennek ellenére az elmúlt években inkább és elsősorban a középfokú képzéssel foglalkoztunk, a középiskolai szakoktatás helyzetének javításával. 1973-ban — tehát két éve, — hogy a Postaszakszervezet elnöksége felfigyelt arra, egyre többen vannak, akiknek hiányzik az alapműveltség fundaméntumát jelentő nyolc általános. Szakszervezeti vonalon központi kérdéssé tette az általános iskolára szervezést, továbbá az ügyosztály figyelmét is erre a fontos kérdésre irányította.

Két év nem sok idő, van-e már eredmény?

— Igen, nem is kicsi. Az Elnökség mozgósítására a miskolci igazgatóságon szervezték elsőként kihelyezett általános iskolát, (az itt végzett első gárda vizsgájáról a TV közvetítést is adott), azután Szegeden, Debrecenben, a Budapes-

ti Postaigazgatóságon, a Posta Központi Magasépítési Üzemben. Az eredmény: 1974-ben végeztek 458-an, s az 1974-75-ös oktatási évben 564-en tanultak. Hogy hasonlítsani tudjunk: (1972-ben mindössze 91-en vizsgáztak. Dícséretes munkát végzett a szakszervezeti hálózat és a személyzeti-oktatási apparátus. (A 91-ből 51-en Miskolcon tanultak.)

Mivel ösztönöznek tanulá-

ra?

— Az agitáció elsősorban arra irányul, hogy az általános iskolai végzettség elengedhetetlen feltétele a szakmaszerzésnek. Valóban, sokan annak is tekintik. De a mozgató erő kiszámíthatatlan. Miskolcon például volt egy munkás, aki nyugdíj előtt tett vizsgát hetedikből és nyolcadikból, mondván, most már lesz ideje foglalkozni az unokáival, és szomorú lenne, ha a tanulásban nem tudna nekik segíteni. Az agitáció mellett anyagi ösztönzés is van. Ugyancsak miskolci példa: az igazgató nevetve mondta a múlt tanév végén, hogy egészen „tönkreteszik” anyagilag az általános-iskolások, ugyanis „könyvmű” ígéretet tett, a 4-es és 5-ös vizsgáért (a hetedik osztályvizsgáért is) 800, illetve 1000 forint jutalmat ad. A tanulók száma 110 volt! A többi igazgatóságon is jutalmaznak, általában a tanulmányi eredményektől függően. Kedvezmény továbbá a tanulóknak, hogy minden költséget a posta vállal, a tankönyvet is ingyen kapják meg.

Fokozhatók-e az eddigi eredmények?

— Feltétlenül, ugyanis az említett eredményt mintegy öt igazgatóság, illetve üzem produkálta. Ha a többi területen is jobban rákapcsolnak a szervezésre, legalább húsz hallgatót biztosítanak, megteremtik a kihelyezett osztály feltételét. Az a tapasztalat, hogy az üzemben, a munkahelyen folyó oktatásban szívesebben kapcsolódnak be, mint a területi iskolák munkájába. Ezért kell szorgalmazni.

Hat érettségi nélküli szakmunkást küldött a posta az egyéves egyetemi előkészítőre. Milyenek a tapasztalatok?

— Közben az a szám hétre szaporodott, és nagy örömmel mondhatom, hogy hatan a legjobbak között vannak, tehát biztosan bejutnak a műszaki egyetemre. Egy dolgozónk tanulmányi eredménye valamilyen gyengébb, de a főiskolai szintet ő is feltétlenül megüti. Az 1975-76-os tanévre újabb négy helyet kaptunk, most a közgazdasági, illetve a jogi előkészítőre is küldhetünk. Egy szépséghibája van a dolognak, hogy a szakmunkások ilyen terület után nem érdeklődnek (nem műszaki előképzettséget igényel) — akik érdeklődnek, a postaforgalom dolgozóit — 33 ezren vannak — őket viszont nem ismerik el szakmunkásoknak.

Vannak-e új elképzelések, új módszerek az alapfokú oktatásban?

— Új módszer munkánkban az általános iskolai és a szakmai képzés összekapcsolása. A Budapesti Postaigazgatóságon most végeztek a kísérleti osztályban harmincan. Mindannyian nagyon örültek a lehetőségnek, hogy egy kalap alatt kétféle képzést kaptak. Valamelyest az óraszámot kellett növelni, amit szívesen vállaltak. Megnehezíti azonban a szervezést, hogy legalább húsz olyan dolgozót kell találni, akiknek mindkét képzésre szükségük van. Erdemes azonban több időt szánni a szervezésre, mert a tapasztalatok szerint dolgozóink érdeklődésével találkozunk a kétirányú képzés. És ez nemcsak egyéni érdek, hanem a posta érdek is.

— Még van valami, ami új: vezérigazgatói utasítás jelent meg, amely egyértelművé teszi, milyen kedvezményeket kell adni a tanulóknak. A megelőző utasítás feltételes módban fogalmazódott, tehát hogy mi adható. Most már kiárt a szubjektív megítélés, az ösztönzés a posta egész területén egyöntetű. Remélem, ez is hozzájárul ahhoz, hogy az elmúlt oktatási évben született szép eredményeket tovább növeljük.

Bánhídi Éva

Az örökös helyettes

Az egri — megyei — postahivatal egyik legutóbbi kintutetettje, Balla Kálmán érdekes beosztásban dolgozik, már évek óta: rendszeres helyettes. Többnyire pedig mindig másutt, ott, ahol éppen hiányzik a „postamester”, ahol szükség van a segítségére. S ilyenkor persze főnök is, hisz kis birodalmában mindent neki kell megszerveznie, mindenért ő felel...

Balla Kálmán tehát itt, vagy ott hivatalt vezet, üzemműködési, munkahelyi és munkavédelmi feladatokkal foglalkozik — közlekedésszervezési, biztonságtechnikai ismeretekre oktatja kerékpáros kiegészítőjét, betegség esetén pedig gondoskodik a pótlásáról, de telefonkezelő és táviratfelvétel is. Ezenkívül levelet, csomagot „kezel”, értékelkeket, újságot árusít, szetosztja a legkülönfélébb küldeményeket. Szolgálati „állomása” természetesen — pénzbefizető hely is.

Mindez pedig — még az olyan kis faluban is, ahol például most van — egyáltalán nem kevés. Hiszen legalább 25-40-féle sajtótermék járhatnak az emberek, naponta három-négy-százra tehető a levélforgalom, s egyedül a Metalloglobus telepéről és telepeire ötvenszer is telefonálnak, hogy csak néhány jellemzőt említsünk a postai helyettesítő munkájáról.

Az egri járás kivételével bejárta már szinte egész Heves megyét — pedig csak 6 éve dolgozik jelenlegi reszortjában. Amikor az állandó lakhelyétől, Hevestől távolabb szőlőtevéssége, a hivatal egyben átmeneti lakása is. Ahol hosszabb-rövidebb időre kénytelen berendezkedni: kempingfelszerelésével kényelmesebbé teszi a helyiséget, sőt kis rezsojával afféle „üzemi konyhát” is teremti.

Az élete tele van fordulattal. Mostanában éppen egy helyettesít helyettesít Tarnaszentmiklóson. Ottani nyugdíjas kollégája ugyanis hirtelen megbetegedett, s sajnos, azóta sem tudott teljesen felépülni.

Meddig marad itt, s innen hová megy tovább Balla Kálmán — még csak nem is sejt. S talán ez a legizgalmasabb a munkájában.

Helyettesítő beosztását — minden nehézség ellenére is — roppant kedveli. Különösen mostanában, hogy nemrégiben kiváló dolgozó lett.

Mert — bár a postánál immár a harmadik évtizede szolgál, éppen a helyettesítőként kapott kintutetése az első, igazi nagy elismerés buzgalmaért.

Gyóni Gyula

Kegyelet és hála

Minden május utolsó vasárnapján elindulnak a budapesti postások 1919-es vöröszászolájának veterán-tagjai hozzátartozóikkal, hogy a Miskolc, Felsőzsolca, Onga és Gesztely körül harcokban elesett bajtársaik emlékére emelt emlékműveknél leróják a hősöknek járó tiszteletüket.

De nemcsak mi, veteránok tisztelgünk a hősi emlékművek előtt, hanem velünk ünnepelnek a községek és a pártszervezetek vezetői, a Postások Szakszervezete Miskolci Tanácsának vezetősége. Az ifjúsággal együtt tesszük le a hála és a kegyelet virágait az emlékművekre, melyek hirdetik a tizenkilences postás vöröskatonák, hősi harcokban elesett bajtársaink emlékét.

Az ünnepségek meghatározó és felemelő része a kisdobosok és úttörők avatása. Ezen mi, veteránok is jelképesen felkötjük a kék és piros nyakkendőket. Mindig meghatározó ez a szeretet és a tisztelet, amellyel a kicsik és a felnőttek körülvesznek bennünket. Nem szégyelljük a meghatottságtól könnyes szemünket, amikor tiszta, őszinte szeretettel átfogva nyakunkat, megcsókolnak.

Most, május 25-én, sajnos, a szakadó eső miatt a külsőség és az ünneplés nem volt olyan, mint más években.

Belső tartalmában azonban sokkal meghatározóbb volt. Az úttörők a kultúrházban ünnepséget rendeztek tiszteletükre. Kis dalokat énekeltek. Jó úttörő munkájukért a csapatvezető emléklapokat, mi pedig könyvjutalmat osztottunk szét. Majd közénk ültek, rajzokkal, virágokkal, kedveskedtek, kérdeztünk az 1919-es harcokról és végül együtt elénekeltek az Internacionálét.

Bücsűszavaink: viszontlátásra jövőre. Szép volt, nagyon szép és meghatározó. Köszönjük azoknak, akik ezen az esős vasárnapon elhozták őszinte tiszteletüket, tiszta szívvel a napfényt nekünk, az évről évre fogyó veteránoknak. Köszönet érte!

Dicsőség az elesett hősöknek.

Szabó Gyula vöröskatoná

SZÍVÜGYE A FIATALOK NEVELÉSE

Amióta a hivatalokat minősítik, a sárospataki mindig 5-ös osztályzatot kap. Szabó Géza lassan negyedszázada vezető itt, s ha az eredmények háttérét vizsgáljuk, először annak az életével kell megismerkednünk, akinek neve, személye mindentől elválaszthatatlan.

Négy középiskola után 14 éves korában 1940-ben Ricsén, egy kis falu hivatalában lett felvevő. Két évvel később Sátorajúj helyre került. A felszabadulás után szakszervezeti titkárrá választották, s egyidejűleg tagja lett a Szakmaközi Bizottság vezetőségének is. 1949-ben már a volt Zemplén megyei SZOT titkára. 1951-ben tér vissza a forgalmi munkához Szerencsre, a következő évben veszi át a sárospataki hivatalát. Ez alatt az idő alatt különböző tanfolyamokat végzett.

Felesége szintén 35 éves postás. 27 éves fia Nyíregyházán a Posta üzemmérnöke, a kisebbik Sárospatakon a Posta garázmestere. A szorosan vett család tehát egytől-egyik postás.

Szabó Gézát azonban nyugodtan nevezhetjük egy nagyobb család atyjának is, hiszen hivatalának 56 dolgozója közül több mint 40 fiatal. Mai fiatal! Farmerben, néha hosszú hajjal, de ápolatlan! Mert meggyőződése a vezetőnek, hogy soha nem a látszat a fontos, hanem a tartalom. És ezzel el is jutottunk szívügyéhez, a fiatalokhoz. A rokonszenv magja nyilván az egykori saját kamaszlelményekben található — alig három évtized múlt el azóta — amely két saját fia mellett ért meggyőződés. Lehet kezdeni a gyerekekkel, csak érteni kell a nyelvükön. És ha valaki, hát Szabó Géza beszéli ezt a nyelvet, amelyet könnyű megtanulni, csak le kell vetni az előítéleteket és őszintén visszaidézni kicsit az egyéni múltat. S az eredmény? Csak egyetlen példát. Több mint 10 éve annak, hogy nem volt fegyelmi eljárás a „fiatalok” hivatalában Sárospatakon. Három szocialista brigádjuk közül a Postakürt, a Szakma Kiváló Brigádja kintutetést kapta.

Jelenleg korszerűsítik a hivatalát. Ha elkészül, munka- és üzemszervezési feladatok szerető végrehajtója Szabó Géza, hogy tovább javuljon a közönség ellátása, csökkenjen a dolgozók igénybevétele.

A napokban töltötte be életének 50. esztendőjét. (Negyvennek, ha nézné az idegen, s ebben bizonyára nagy része van annak a ténynek, hogy szemléletében valóban meghazudtolja korát.) Április 4-e alkalmából a Munka Erdemrend arany fokozatát kapta. Ilyen sikereken gazdag év után más talán pihenésre gondolna, s megelégednék az eredmények tartásával. A sárospataki hivatal vezetője tovább tervez, s hogy le ne maradjon „fiai” mögött, ösztöli a felsőbbfokú postaforgalmi tanfolyam hallgatója. A továbbiakban is bizonyítani szeretné, nem érdemtelenül kapta a magas kitüntetés, amelyre egyáltalán nem számított, s amely nagyon boldoggá tette.

— M Z —

Őrség

Két fogalmat is takar e szó. Az egyik fogalom jelzi a postai dolgozók éberségét, fegyelmét, helytállását. A szó legnevezetesebb értelmében „őrséget” a rájuk bízott társadalmi tulajdon felett.

A másik fogalom tájfeljelölő. „Őrség” névvel jelzi a térkép Vas megyének azt a dél-nyugati csücskét, ahol mintha megállt volna az idő...

Vadregényes, erdő borította hegyek, ősi, régi kontyos házak, még régebbi fazekas mesterségi szokások, cserépedények, gyönyörű, pelikánnyakú vázák, ódon, misztikus légtér árassza templomok... Vig hangulatot gerjesztő italmérők, fürdési, csónakázási vágyat ébresztő vadászati, szalafői emeletes, zsupfedeles, kerített házak, fadaragó művész mestermunkái, a hegyek között megbúvó harangláb.

Nemesmedves! Kis eldugott község, de hírneve annál nagyobb. Innét úzte ki hazánk területéről legutóljára a Szovjet Hadsereg a fasiszta hordát. E harc emlékére, memóriát áll talapzatán egy harcokosi, csövével nyugat felé fordulva, hirdette, hogy a fasiszta hordát nincs többé visszavetése! Hirdeti, hogy az elcsúszott szovjet katonák nem halnak meg hiába, mert emlékükről is őrködik a világ béke felett.

A Szombathelyi 1. megyei postahivatal kézbesítő osztályának Táncsics és Dózsa ezüstérmes szocialista brigádjai szervezték meg azt a kirándulást, amelyik ide vitte a dolgozókat és családtagjaikat. A kirándulás csúcspontja Nemesmedves volt. Szép, ünnepélyes hangulat közepette csoportosultak a résztvevők. Az

ünnepélyes csendben osztályvezetőjük a hősi emlékmű, a harcokosi előtt méltatta a szovjet katonák hősiességét és a helyi lakosság bátor magatartását.

Az értékes tájékoztató után a két szocialista brigád vezetője, Bándli István és Incédi Alfonz helyezették el a harcokosi a megemlékezés babékosztorját.

A kirándulás csatlakozott a Szentgotthárdon megtartott békenagygyűlésre tartó autós békekaravánhoz.

A napi programban szerepeltek vidám étkeszések, jó hangulatú „pityerszeret”! Hazafelé az autóbusszban „alakuló gyűlést” tartott a „Röpülj Holló” postás dalárda. Ragyogó hangulatban, kellemes napot töltöttek együtt a kézbesítő osztály dolgozói. És nem is akárhogyan!

Kalauz Klára

Megnőtt a családja

Minden reggel megkérdezi, hogy mikor megyek haza. Amikor kicsi volt, megmutattam neki az órán, hol fognak állni majd a mutatók. Ha később értem haza, felelősségre vont: „Már tovább mentek a mutatók.” Este nem akar nélkülem lefeküdni. Ha mégis lefektetik, az ágyába viszi a hálóingemet és ráfekszik, hogy biztosan felébredjen, ha megjövök. Sajnáltam zavarni álomban, másik hálóinget vettem elő, reggel sírt és belebújt másnap a hálóingembe...

A kispesti 1-es postahivatal szakszervezeti vezetőinek újjáválasztásakor találkoztam Kaufmann Endrénével. Már az első mondatok után a kislányáról kezdett beszélni. Elmondotta, hogy egyedül neveli a gyereket. Valahogy nem sikerült a családi élete, a második házassága is csődbe jutott. Most mégis nagyon boldog. Van egy hétéves kislánya és olyan munkahelye, ahol minden segítséget megkap neveléséhez.

— Olyan ez a hivatal, mint egy jól összedolgozott, fogaskerékkel egybekapcsolódó szerkezet — mondta — csak a kerek helyett emberi kapcsolatok tartják össze, szeretet és törődés. Nem én vagyok az egyetlen, hatan vagyunk, akik egyedül nevelik a gyereket. Itt mindenki tudja, hogy mennyi kötelezettséget ad egy gyerek. A hivatalvezetőknek is öt gyereke van, egyik kolléganőnknek tíz. A két-háromgyerekes anyákat talán nagyobb örömmel fogadjuk mint a kinek nincs, mert nekik soha nem kell megmagyarázni, miért fontos cserélni valakivel, esetleg több munkát végezni a szokottnál. Úgy osztjuk el a feladatainkat, hogy a munkánkra se legyen panasz és a gyerekeknek is meg tudjunk adni mindent.

Véget ért a választás közben tartott szünet, elkezdődött a titkos szavazás. Kaufmanné is szavazni ment. Hírlap-

A választáson

ban dolgozott, volt forgalmi előadó, munkaügyi, este elvégezte a munkaügyi tanfolyamot is és most a felvételi csoport vezetője. Amikor egyedül maradt kislányával, visszaköltözött a szüleihez. Édesanyja is postás volt, már nyugdíjban van és sokat segít a kicsi nevelésében.

— Négyen voltunk testvérek — mesélte — bennünket úgy neveltek, hogy valóban „jól vagyunk elerészve”. Most is jó otthon, de azért remélem hamarosan megoldom a lakásproblémámat. Nehézbb lesz egészen egyedül, de ezt legalább a szülem nem látják. A kislányom is olyan ügyes, segít már nekem. Fél-évkor volt két négyes osztályzata, mondtam neki, ha kijavítja év végére, azt a játékot veszem meg, amelyet kívánszt. Kifakadt: „Olyan lehetetlen kívánszt édesanyja”. Szerencsés vagyok. Jól keresek, nincs anyagi gondom, olyanok a körülményeim, hogy valóban nyugodtan örülhetek a kislányomnak. De sajnos, nincs mindenki ilyen szerencsés helyzetben. A felvételek között is van két olyan elvált asszony, aki nem nevel-

Anyja és lánya

kézbesítők kis csoportja beszélgetett a közlemben, megkérdeztem tőlük, hogy kit akarnak szb-titkárnak megválasztani.

— Lucit, Kaufmann Endréné — mondta — Mi nőpártiak vagyunk, nagyon szeretjük a női vezetőket. Luci olyan fürge, pillanatokat alatt elintézi mindent.

A hivatal dolgozóinak 93 százaléka szakszervezeti tag. Amíg szavaztak tovább beszélgettünk Lucival. Megtudtam, hogy 1958 óta postás. Érettségi után elvégezte a segédtiszt tanfolyamot, majd a felsőfokú postaforgalmi technikumot. Többféle beosztás-

heti maga a gyereket, mert keveset keres, albérlésben lakik... Talán lehetne valamelyik postásházban egy kis lakást adni nekik, ha más nem, kettőjüknek egyet. Nagyon megérdemelnék, egyikük nyolc éve dolgozik itt, esti technikumba jár, a másik négy éve és már érettségizett.

Közben befejeződött a szavazás, az elnök ismertette az eredményeket: 98 százalékos szavazatbólsággal Kaufmann Endréné választották meg szb-titkárnak. Körülvették a munkatársai, gratuláltak neki. Szeretettel övezi nemcsak otthon, de munkahelyén is.

Szirmai Ria

Munkájukat külföldön is elismerik

A mozgásposta-főnökség, Budapest 78. sz. postahivatal munkáját röviden úgy fogalmazhatnánk, hogy ők intézik az ország bel- és külföldi postaforgalmát. Engedélyezett létszámuk 800 fő, de jelenleg mintegy 100 személy hiányzik. Az ilyen módon megnövekedett feladatok ellátásában — amint arról Chikán István hivatalvezető nyilatkozott — oroszlánrészük van a szocialista című küzdő brigádoknak. 37 kollektíva versenyez. A brigádtagok száma 437. Közülük is kiemelkedik a Béke brigád, amely a külföldre menő, s onnan érkező csomagok forgalmát bonyolítja. Tagjai- val nehéz találkozni, hiszen állandóan úton vannak. Kérésünkre két menet közötti szabad idejéből áldozott néhány

órát beszélgetésre Lázár Gelért brigádvezető, Jeney Jenő brigádvezető-helyettes — mindketten alapítótagek — Rigó János, Fehér József és Csombok Imre, a brigád tagjai. Még Szabó Jenő, a szakszervezeti bizottság titkára is eljött szabadságáról, aki szintén a brigád alapító tagjai közé tartozik. Jött, hogy segítsen beszámolni az eredményekről, mert ennek a brigádnak talán egyetlen hiányossága van: nemigen szeretnek beszélni, dicsekedni. Nincs is rá szükségük.

1961-ben alakultak meg — mindannyian szeretettel emlékeznek a brigád alapítójára, Bíró Dánielre, aki azóta meghalt — és egy évvel később már elnyerték a Szocialista

brigád címet. 1969-ig oklevelek, brigádzászlók, bronz fokozat fémjelzi munkájukat. 1970-ben elnyerték az ezüst, majd 1971-ben az arany fokozatot. Teljesítményük alapján 1973-ban a Posta Kiváló Brigádja lettek, s ugyanezt a kitüntetést kapták az elmúlt évben és 1975-ben is, de idén elnyerték a Budapesti Pártbizottság Kongresszusi Oklevelét is. Jelenleg 19-en vannak. A tagok szakmai felkészültsége kiváló. Többen közülük állandó résztvevői a postás irányítóversenyeknek, ahol mindig jó eredményeket produkálnak. Minden járót ismernek az országban, ez a magyarázata tehát annak, hogy fokozott felelősséggel járó munkájuk mellett ők adják állandóan a tartalékos szolgálatot.

Havonta rendszeresen, 3 alkalommal fizetésnapokon találkoznak, persze kivéve azokat, akik éppen úton vannak, s ilyenkor tartják brigádértekezleteiket is. Úgy tűnik, ilyen elfoglaltság mellett, nem is lehet idejük egyébre. De ez csak a látszat. Az elmúlt évben 150 óra társadalmi munkát végeztek. A brigád naponta 1200—1500 zárlatot kezel, s vállalták, hogy ebből a nagy számból nem lesz több lemaradás, mint egy. Teljesítették. Megfogadták, hogy negyedévenként 8-nál több levélszervétel nem érkezik. A szám mindig kevesebb. Újtásokat nyújtanak be rendszeresen, amelyeket mindig el is fogadnak. A hivatalos elismerésen túl arra a legbüszkébbek, hogy munkájukat a külföldi postások is nagyra értékelik. Bécsben történt, hogy 30 perc alatt 420 zsákot vettek át példás rendben az ottani kollégák legnagyobb ámulatára! Nagy súlyt fektetnek arra, hogy a végállomásra érkező postavonaton rend és tisztaság legyen. Ezt is dicsérték már Bécsben. Csapón, ahol a vonatforgalom miatt rendkívül korlátozott az idő, igazi „postamunkát” szoktak végezni. Előfordult, hogy egy óra alatt 1418 zsákot vettek át, s a szovjet posta képviselője kereste meg telefonon a hivatal vezetőjét, annyira kiemelkedőnek találta ezt a teljesítményt.

A brigád valamennyi tagja részt vesz valamilyen politikai oktatásban. Többen elvégezték közülük a — szakmai tanfolyamokon kívül — Marxista Középsőiskolát, a Marxista Egyetemet. Eppen nagyfokú politikai érettségüknek, felelősségvállalásuknak eredménye az a nehezen mérhető, de rendkívül fontos vállalás, hogy olyan magatartást tanúsítsanak munkájukban a többiekkel szemben, amely segíti a munkahelyi légkör javítását.

Mindemellett jut idejük arra is, hogy a Posta 1. számú, Cházár András utcai óvodáját patronálják, együttjárjanak szórakozni, kirándulásokra.

Rangot, tekintélyt vívtak ki maguknak. A Béke brigád tagjának lenni megtiszteltetés. Mielőtt új tagot javasolnának közülük, minden esetben kikérlik véleményüket. Aki ebbe a kollektívába kerül, arra nincsen további gondja a vezetőségnek. Maguk foglalkoznak az újjakkal, tanítják, nevelik őket. Az elmúlt 10 esztendő alatt nyolcan kerültek közülük az igazgatóság területén vezető beosztásba.

Az eddigi vállalások mellett egy Szabolcs megyei kisközségben vállalják egy sokgyermekes család patronálását. Célul tűzték ki, hogy megszerezik a Szakma Kiváló Brigádja címet. Most ennek érdekében ízekeznak javítani, tökéletesíteni munkájukat.

Postás Ifjúsági Park

Június 7-től a Postás Ifjúsági Park minden kedden és szombaton várja az érdeklődőket. Első alkalommal 280 fiatal vett részt a programon.

A nyugdíjakról

Dolgozóink évek óta kifogásolják, hogy a társadalombiztosítási jogszabályok bonyolultak, nehéz köztük eligazodni, nyelvezetük nem közérthető, az ügyintézés nehézkes és bürokratikus. A jogszabályok áttekinthetlenségének egyik előidézője az volt, hogy hatályban voltak még a felszabadulás előtt alkotott, viszonylag szűk körben érvényesülő rendelkezések is. Közrejátszottak azonban szerkesztési, szervezési hiányosságok is. A társadalombiztosítási jogszabályok korszerűsítése, egységes szerkezetbe való foglalása egyre égetőbb problémává vált. Ennek fő feladata a hatályban levő társadalombiztosítási rendelkezések számának jelentős mérvű csökkentése volt.

Ilyen előzmények után, sok szempont figyelembevételével született meg az új, 1975. évi II. számú törvény a társadalombiztosításról.

A törvény, valamint a végrehajtásról rendelkező minisztertanácsi rendelet 1975. július 1-vel lép hatályba, de hasznos, ha a társadalombiztosítási szolgáltatásokkal kapcsolatos fontosabb tudnivalókat a postás dolgozók minél előbb, minél szélesebb körben megismerik.

Mit kell tudni a nyugdíjáról? A dolgozók saját munkájuk után öregségi nyugdíjban, rokkantsági nyugdíjban, öregségi vagy munkaképtelenségi járadékban részesülhetnek.

A dolgozó csak egy jogcímen kaphat nyugdíjat, ezért, ha valakit több jogcímen is

megillet nyugdíj, a különböző nyugdíjak közül a számára kedvezőbbet választhatja. A nyugdíjkorhatár nem változott, öregségi nyugdíjra minden 60. életévét betöltött férfi és 55. életévét betöltött nődolgózo jogosult, ha összesen legalább tíz évi szolgálati idővel rendelkezik.

Az öregségi nyugdíj összege két tényezőtől: a szolgálati idő tartamától és a havi átlagkeresetől függ. Az átlagkeresetet a nyugdíjazást közvetlenül megelőző öt naptári év közül a dolgozóra nézve a legkedvezőbb három naptári év alatt, a foglalkozás keretében elért havi átlagkereset alapján kell megállapítani. Előfordulhat, hogy a dolgozó számára nem a nyugdíjazást közvetlenül megelőző öt naptári év a kedvező — ebben az esetben kérheti, hogy az átlagkereset kiszámításánál a nyugdíjkorhatárnál öt évvel alacsonyabb életkor betöltését megelőzően elért kereset havi átlagát vegyék figyelembe, ha az említett életkor betöltéséig legalább tíz évi szolgálati időt szerzett. Például a 60. életévét betöltött dolgozó kérheti, hogy az 55. életévét megelőzően elért kereset havi átlaga alapján számítsák ki a nyugdíját, feltéve, hogy az 55. életévének betöltésekor legalább tíz évi szolgálati idővel rendelkezett.

A havi átlagkereset százaléka a szolgálati évek függvényeként emelkedik. A 10. szolgálati év után az öregségi nyugdíj összege a havi átlagkereset 33 százaléka. Ezt követően minden szolgálati év

után a havi átlagkereset százaléka 2 százalékkal nő. (Például 11 év után 35 százalékal, 12 év után 37 százalékal, stb.). A 26. évtől kezdődően a havi átlagkereset százaléka évenként 0,5 százalékkal nő. A 42. szolgálati év elérése után a havi átlagkereset százaléka nem nő tovább: 75 százalék marad.

Sok dolgozó számára jelentett problémát a szolgálati idő megállapításánál, ha szolgálati idejében öt évnél hosszabb megszakítás volt. A megszakítás megelőző szolgálati időt az új törvény értelmében nemcsak akkor lehet figyelembe venni, ha a dolgozó a megszakítást követően még legalább öt évi szolgálati időt szerez, hanem akkor is, ha a nyugdíjjogosultsághoz szükséges szolgálati időt már a megszakítás előtt megszerezte és az ezt követő öt éven belül az öregségi nyugdíjra jogot adó életkort betöltötte.

Az 1975. január 30-a után bejelentett társadalombiztosítási igényeket az új törvény rendelkezései szerint kell elbírálni, míg a folyamatban levő ügyekben a korábbi rendelkezések az irányadók.

Ezért helyes és kívánatos — miután az új törvény rendelkezései sok tekintetben kedvezőbbek — ha a dolgozók és a postaszervek közös megállapodás alapján: a nyugdíjkorhatárt az új törvény hatályba lépése előtt betöltő dolgozók igényét fenti időpont után jelentik be a társadalombiztosítási szervnek.

Dr. Ferencz Györgyi

Nagyon várják a postást

Minden hónap vége az öregké. Huszadikától a hónap végéig tart a nyugdíjfolyósítás. Miskolcon 29 ezer idős ember lesi ilyenkor a postásokat, akik majdnem ötvenmillió forintot számolnak le tíz nap alatt.

Reggel 8 óra. A miskolci főposta kézbesítő osztályán ilyenkor a legnagyobb a sűrűség-forgás. A kézbesítők Trizner Jánosné főpénztárostól veszik át a ropogós bankjegykötegeket, szortírozzák a küldeményeket. Mielőtt vállukra kapják a bördönd nagyságú táskákat, még felhőrpintenek egy forró kávét.

Kocsis Lajosné csoportvezető:

— Minden reggel nyolctíz zsák levelet osztályozunk irányítószám szerint, ezt követi az „utcazás”. Mindig várnak ránk, de ilyenkor „nyugdíjas napokon” vagyunk a legnépszerűbbek. Ismerjük az emberek gondjait, örömeit. Már szinte családtagként fogadnak minket.

Kilenc óra elmúlt. Bodná István kézbesítő na-

gyon sokan várják ma, hát megszaporázzuk a lépteinket.

— Huszonnyolc éve járom ezeket az utcákat a Petőfi tértől a „Katowiceig”. Két év múlva már én is otthon várom a postást, úgy mint az a 130 nyugdíjas, akikhez ma megyek...

A Petőfi tér 3. számú házban a kopogásra — idős ember nyit ajtót:

— Már vártam postás bácsi — ezzel köszön Gyurkó Gyula, aki 14 éve 1376 forinttal ment nyugdíjba, amit azóta 1852-re emeltek. — A feleségemmel együtt 3084 forintot kapunk havonta, ami kettőnknek már bőven elég. Az egyik fiám orvos, a másik agrármérnök. A lányom éppen holnap szakvizsgázik. Ő is orvos lesz. Hetvennégy éves vagyok, de még ma is dolgozgatok a „birtokon”. Szépen megőregedtem, elégedett ember vagyok.

Kaptatunk tovább a Tetemvár meredek utcáskáin, a sárga falú, zöld zsugáteres házak között. Csodálatos kilátás nyílik innen a napfürdőző város-

ra. Az egyik házból már kijöttek a kapunyitókára. Komádi József a konyhaajtóban ül egy sámlin. Öléből leteszi az éppen reparálás alatt álló félcipőt, kezét kötényébe törli, mielőtt átveszi a pénzt.

— Az LKM-ből mentem nyugdíjba tavaly márciusban, negyvenegy évi szolgálat után. 2280 forintot kaptam, ami szép összeg, de az a tervem, hogy jövőre elvállalok valami nyugodt, öt-százforintos állást.

— Erőt, egészséget, Pista bácsi! Sietek haza! — köszönti a postást már megszűröl egy hajlott hátú bácsi, és eltűnik az utcán. Hiába, itt az utca nem veheti át a pénzt, mert kétezer forintot felül a járandósága. A Tetemvár Felső soron egymás után nyílnak az ablakok, megrézzennek a fűgönyvök. Pista bácsi, a „huszas kézbesítő”, elnyeli egy kapubejáró. Eppen Farkas Józsefné kezébe számolja a pénzt, aztán siet a szemközti házba.

Estére kiül a hatalmas táskák...

V. R.

Látogatás a Miskolci Postaigazgatóságon

Havi hatvan óra

Szomolya 2500 lakosú, kedves kis falu a Bükk aljában. Postahivatalát néhány hete ismét Kovács Imre, a Járási szb titkára vezeti. Beszélgetésünket néhány perc után telefon szakította félbe. A hívó fél még a kapcsolást kérte, örömmel ismerte fel a régi „postamester” hangját, tudakolta: végleg itthon marad-e már. A rövid kis intermezzo

egyben bevezette Kovács Imre kérdésünkre adott választát, miért választotta újra ezt a kisebb hivatalt egy harmadosztályú után.

— 1945-ben kezdtem Bogácson, majd a mezőkövesdi negyedosztályú hivatalt vezetem rövid ideig. 1948-tól 1966-ig itt voltam Szomolyán. Úgy érzem, szeretnek. Akkoriban tanácsitkárrá is akartak választani. Az elmúlt 9 évben a kislányom vezette ezt a hivatalt, amíg én Mezőkeresztesen voltam. Egyszóval, hazajöttem. És még valamit. A feleségem is postás 18 éve. Itt együtt dolgozunk. Ha társadalmi munkát végzek, van aki helyettesít.

1950 óta a szakszervezet helyi csoportjának vezetőségi tagja, majd elnöke, s mintegy másfél évtizede, a járási bi-

zottságok megalakulása óta a Mezőkövesdi Járási Bizottság titkára. 46 hivatal szakszervezeti munkáját irányítja, mintegy 340 személy ügyeivel bajlódik. Ha úgy egyváltéban végig akarja járni a területét, 250–300 kilométert kell megtennie. Szerény becslés szerint, havonta legalább 60 órát lótfut, telefonál, adminisztrál. Igaz, meg is van a látszata. Az ő járásából üdülnek például a legtöbben.

Sokszoros kiváló dolgozó, aki a Postások Szakszervezete IX. kongresszusa idején a szakszervezeti munkáért érdemérem ezüst fokozatát kapta. Igazi közösségi ember, aki nemcsak a szakszervezeti ta-

gokért, az egész faluért is fáradozik. Annak idején ő vezette a küldöttségeket a minisztériumba. S nem is eredménytelenül. Nevéhez fűződik a villany bevezetése, az iskola, a Noszvaj felé vezető út megépítése. Most, hogy hazajött, ismét újat akar ez a szikár, közéletmentő öreki 55 éves járási titkár. Az egészséges víz itt régi gond. A falu töpevisművet kell kapjon. Most ennek érdekében fáradozik Kovács Imre.

Ismerve eddigi tevékenységét, legfeljebb az időpont lehet bizonytalan, mikorra készül el ez a jelentős kommunális létesítmény. Az eredmény biztos.

Bővül az üdülő

Mindössze néhány éve, 1971 óta üzemel Zsórifürdőn a Miskolci Igazgatóság üdülője, de az eddigi tapasztalatok máris kedvezőek. A modern, minden igényt kielégítő épületben egyidejűleg 19 személy üdülhet, ami azt jelenti, hogy május-tól novemberig az igazgatóság összlétszámának mintegy 10 százaléka kap pihenési lehetőséget. (Az önmagában is figyelemre méltó tény jelentőségét növeli, hogy Borsod megye érthetetlenül kevés SZOT-beutalót kap.)

Az ellátásról, a rendről, tisztaságról Jambor János bácsi, a Magasépítési Üzem nyugdíjasa gondoskodik. Úgy találja, szívesen jönnek ide gyógyulni, pihenni a dolgozók. Véleményét a vendégeknyv számtalan bejegyzése támasztja alá, melyek közül egyet idézünk:

„Rövid üdülésem alatt kellemesen telt az időm, melyért az igazgatóság vezetőjének és az üdülő gondnokának köszönettel tartozom. Elismerésemet

fejezem ki a dolgozóknak épített létesítményért, amelyet a gondnok és takarítója a legmesszebbmenőbb tisztaságban és a vendégek nyugodalmáért pihenőjét biztosítva tartja rendben. Az üdülő kényelmes és jól tervezett építményeinek az igazgatóság vezetőségének, a rendért és tisztaságért az üdülő gondnokának köszönetemet fejezem ki. Hajdu János vezetőkezelő, Miskolc, 2. ph.”

A bejegyzések hasonlóak. Erről a jó közérzetről vall a kertben elhelyezett bodrogkezesről kőből faragott női akt, amelyet Urbán Sándor, a városi Távközlési Üzem műszaki dolgozója alkotott. Panasza még senkinek nem volt oka, és éppen ezért az épület további bővítését határozták el. A szomszédban telket vásároltak és biztosították az emeletraépítés anyagi fedezetét. Amint kivitelezőt találnak, megkezdődik az építkezés, melynek befejezése után az üdülő egész éven át a dolgozók rendelkezésére áll majd.

Valóra váltak a tervek

Miskolci látogatásunk alkalmával nem sikerült személyesen találkozni Koczka Antal igazgatóval. Telefonon tettük fel néhány nappal később a kérdést: mi történt az igazgatóság területén az elmúlt évi riportunk óta, amelyre olvasóink bizonyára jól emlékeznek.

— Elmúlt évi munkánk alapján elnyertük a Kiváló Igazgatóság címet. Amikor még utolsó alkalommal beszélgettünk munkánkról, az elmúlt év még csak terv volt, ami azóta valósággá vált. Úgy érzem, ebben a kiváló teljesítményben nagy szerepe volt annak a munkaverseny-mozgalomnak, amely a XI. Pártkongresszus és a 30. évforduló alkalmából indult. Ki szeretné említeni ezzel kapcsolatban a szocialista brigádok tevékenységét, melyek a maguk részéről mindent elkövettek azért, hogy terveinket teljesíteni tudjuk. Mindkét eseményt olyan politikai érettséggel fogadták, ami dicséretükre válik. Tevékenységükből kitűnt, milyen messzemenően egyetértenek pártunk politikájával, s mennyire hálásak a Szovjetuniónak hazánk felszabadításáért.

Röviden ennyit tehát a múltból, s most néhány szót a jelenről és terveinkről. A IV. ötéves terv elmúlt négy esztendejét pozitív eredményekkel zártuk. Szeretnénk, ha az ideig, az utolsó év is hasonló volna. Itt ismét vissza kell térnem a kongresszusi versenyre, amely tovább folytatódik, s amely jelenleg is hathatós segítséget ad. Elsősorban — ha lehet itt egyáltalán rangsorolni — a szolgáltatások javítását tűztük ki célul. Nem kevésbé fontos a munkakörülmények további javítása. Az idei évben remélhetően maradéktalanul felszámoljuk az elavult kishivatalokat. 35–40 új létesítményt adunk át és többet korszerűsítünk a régiak közül. Szeretnénk teljesíteni a vezérigazgatóság által megadott nyereség-terveket, hogy dolgozóinknak teljesítményük alapján az eddiginél többet juttathassunk.

Ez az esztendő az ötéves terv utolsó szakasza, s egyben az előkészítő periódusa az V. ötéves tervnek. Mivel a Posta Tervező Intézete és a Központi Kábelüzeme nem rendelkezik elegendő kapacitással, szükségesszerű, hogy hálózatépítő és tervező volumenüket növeljék. A hálózatépítő munkások számát, amely januárban még csak 105 volt, s

jelenleg 156, december 31-ig 180 személyre akarjuk növelni. Tervezőmunkát 28 helyett 52-en végeznek majd. Természetesen nem csak a létszám emelésével, hanem gépesítéssel is fokozni kívánjuk teljesítményünket, amely a tervek szerint kétszeresére emelkedik. Köszönetet kell mondanom a vezérigazgatóság illetékes szakosztályainak, akikről mindehhez messzemenő segítséget kaptunk.

Fokozni kívánjuk az oktatási munkát, szakmai, politikai vonalon és nagy gondot fordítunk az általános műveltségre, mert jó teljesítményt csak jól képzett emberekkel lehet elérni. Különösen szívügyünk a 8. általános iskolai műveltség megszerzésének elősegítése. Ennek érdekében anyagi ösztönzőket is alkalmazunk.

Szeretnénk jól teljesíteni a gazdasági és minőségi mutatókat, hiszen ma már csak egészen kimagasló eredményekkel lehet „szót kapni” a legjobbak versenyében. Ez az év eldönti, hogy a Kiváló Igazgatóság címet sikerül-e a következő ötéves tervben is megtartani. Ismervé dolgozóink akaratát, lelkesedését, bízom abban, hogy erre vonatkozó elképzeléseink valóra is válnak.

A visszatérés — hazatérés

Horváth Kálmán 1942-ben került a Posta-hoz. 1950-ben a Miskolci Postaigazgatóság Területi Bizottságának munkatársa, majd 1962-ben titkára lett. Ezután 2 évig vezette a Miskolci 10. számú postahivatalt. 1964-ben került Budapestre a Postások Szakszervezete Központjába, a Közgazdasági Osztályra munkatársként. 1974-ben, jó munkája elismerésül az osztály vezetőjévé nevezték ki. Az idei év júniusában tért vissza Miskolcra, hogy ellássa a TSZT titkári teendőit.

— Örömmel jöttem haza. Olyan területre, ahol nem vagyok idegen. Véleményem szerint ez szükséges is, hiszen eredményes szakszervezeti munkát csak sok aktív és lehetőleg minden dolgozó segítségével lehet végezni. Alapfeltétel, hogy ismerni kell az embereket, a körülményeket. Miután hosszú éveket töltöttem itt, abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy sokan még emlékeznek rám, s én is tisztában vagyok a helyi adottságokkal. A Közgazdasági Osztályon szerzett tapasztalataimat úgy vélem, jól tudom majd hasznosítani. Úgy érzem, az igazgatóság vezetői is örülnek annak, hogy közgazdász vagyok.

— Maradjunk tehát talán a termelésnél. Szeretném minden erőmmel elérni, hogy a szakszervezet sajátos eszközeivel az eddiginél is hatékonyabb módon segítse az igazgatóság gazdasági munkáját.

— Amint az országban mindenütt, természetesen mi is készülünk a választások lebonyolítására, sőt azt követően már azokra a teendőkre is, amelyek ebből adódnak. Az új tisztségviselők részére tanfolyamokat szervezünk, hogy oktatásukat biztosítsuk. Szeretném, ha minél többen kapcsolódna be munkánkba, vennék át tapasztalatainkat.

— Igyekszem mindent elkövetni a magam részéről is a dolgozók munkakörülményeinek további javításáért, kapcsolódva ahhoz az eredményes munkához, amelyet az igazgatóság ezen a területen évek óta folytat. Gondolok itt elsősorban a változó munkahelyen dolgozók körülményeire, a kisépítésre, a nők helyzetének könnyítésére, a bölcsődei férőhelyek biztosítására...

— Szeretném, ha a dolgozók közül minél

többen keresnének meg minket javaslatokkal. A fiataloknak igyekeznünk segíteni, hogy mielőbb önálló klubhoz jussanak. Célszerűnek tartanám, ha részükre tábortáborokat szerveznénk, ezzel is bővítve az üdülési lehetőségeket. A Bükk, a Zempléni hegység, a Mátra kínálják a szebbnél-szebb tájakat.

— Röviden summázva, a nyugdíjig hátralévő 5 évemben szeretném tovább öregbíteni a szakszervezet jó hírét, a munkaverseny, a szocialista brigádmozgalom fejlesztésével, további jó eredményekhez segíteni az igazgatóságot. Mert itt nem elég szinten tartani, előre kell lépni. Az igazgatóság eddigi munkája, eredményei mindannyiunkat erre köteleznek.

Másfél év baleset nélkül

Lévai Bertalan

Csáky Béláné

Szücs László

A Borsod megyei Távközlési Üzemben 1965-ben, az üzem megalakulásával egyidőben kezdődött a tulajdonképpeni brigádmozgalom, bár néhány kollektívát készen kaptak a „jogelőd” kisebb fenntartású üzemektől. Csaknem egy évtized kellett, míg a közösség kialakult, s számottevő eredmények születtek. Mi indokolta ezt a viszonylag hosszú időt? Erről beszélgetünk többek között Csáky Bélánéval, a szakszervezeti bizottság titkárával, Lévai Bertalan üzemvezetővel és helyettesével, Szücs Lászlóval.

— Nem az emberek, nem az akaratlan múlt. Változó munkahelyeken szétszórtan dolgozunk. Ez talán az egyik gátló tényező. A másik nehézség, hogy a megye ipara állandóan újabb és újabb feladatokat elé állítja üzemünket.

— Ami mindezen túl lehetetlenne tette a jó eredmények elérését, az a munkavédelem volt. 1973-ban még nyolc baleset történt — szinte mindig közlekedéssel kapcsolatos — 12 sérülttel és 1 halállal áldozattal. 1974. januárjától mind a mai napig viszont egyetlen baleset sem fordult elő. Erre vagyunk talán a legbüszkébbek.

— Mindezt a brigádoknak köszönhetjük. Az természetes, hogy azelőtt is hoztunk intézkedéseket, tartottunk értekezleteket, de még sem sikerült balesetmentessé tenni a munkát. A kollektív gondolkodás a másért érzett felelősség tudta csak hatékonytá tenni az utasításokat, megvalósítani az elképzeléseket.

— Az elmúlt évben az árvízveszély rengeteg többletmunkát jelentett mindannyiunk számára, mégis teljesíteni tudtuk minden köve-

telményt. Nagyrészt ez is a brigádoknak köszönhető. A 19 versenyben levő kollektíva közül egy a Posta Kiváló Brigádja lett, egy kapott arany, kettő ezüst, négy pedig bronz fokozatot. A kitüntetettek mellett kiemelkedőnek tartjuk az edényi Bódva völgye brigád helyállítását, amelyet az árvízvel kapcsolatos munkák alkalmából tanúsítottak, és a szerencsi Táncsics és Kossuth brigádok munkáját. Országlánrészüket volt abban, hogy üzemünk az elmúlt év eredményei alapján Elüzem és a Szocialista Munka üzeme lett. (A több mint 200 személlyel dolgozó üzemben csak Lévai Bertalan, az üzem vezetője nem brigádtag! Őt is csak etikai okok tartják távol.)

Mindemellett jutott ideje dolgozóinknak kommunista szombatokra is, hogy a Kurritványi állami gondozott gyermekeket támogassák.

— Az idei évben hálózat-

építési feladatokat is kaptunk, ami tulajdonképpen új profilt jelent. Bizunk benne, hogy itt sem vallunk szégyent. Társadalmi munkában is többlet vállaltunk. Nemrégiben olvastunk a Postás Dolgozó hasábjain Bácsó Béla bácsiról, a 100 esztendő szerencsi postás nyugdíjáról. Elhatároztuk, hogy születésnapjára ajándékkal teljesítjük régi vágyát. Tévékészülékkel ajándékozunk az idős házaspárnak. Akciónkhoz a TSZT is megígérte támogatását. Ennyit talán a közeljövőről. A távlat?

Dolgozóink több mint 50 százaléka 30 év alatti fiatal. Az ifjúsági versenymozgalomban brigádjaink egységes támogatásával jó eredményeket értek el, az igazgatóság összes üzemével együtt. Úgy érezzük, velük — függetlenül a feladatoktól — több évtizedre sikerült biztosítanunk az utánpótlást. S nem is akármilyet.

Az igazgatóságról mondatokban

- Az igazgatóság létszáma: 5237.
- A nődolgozók száma: 3171.
- Szervezett dolgozó: 5046.
- A postaszervek száma 443. Közülük Elüzem lett 5 postahivatal és 3 üzem.
- Az Elenjáró hivatal címet 17 postahivatal kapta meg.
- Az igazgatóság területén 237 szocialista brigád versenyez, 2512 taggal.
- Az elmúlt év eredményei alapján 234 dolgozó kapott Kiváló dolgozó kitüntetést.

Az oldalt írta: Mátéffy Zoltán

CIMBORÁK

A nyár a mozivilágban mindig a felújítások évadjá. Ekkor kerülnek elő a raktárakból azok a filmek, amelyek korábban visszhangos közönségsikert arattak, s most a poros alumínium dobozok mélyéről felbukkanva kelnek új életre. A kétrészes **Cimborák** (Nádi szélben 1956, Hegyen-völgyön 1960.) is így járt, és minden valószínűség szerint kedves állathőseivel új nézőréteget hódít meg alkotójának.

A Cimborák — ezt talán ma már kevesen tudják — a maga idejében heves hírlapi polemikát váltott ki a magyar sajtóban. Tudós készítője, **Homoki Nagy István** ugyanis váratlanul hátat fordított korábbi nemzetközileg elismert munkásságának és új utakra lépett. Ez az elhatározás azért volt meglepő, mert a hajdani ügyvéd, aki szórakoztató időtöltésként járta a természetet, és a madárvilág titkait kutatta a gyakorlatban vált ornitológussá.

1949 óta hat rövid és normál természetfilmet forgatott, s műfajának viszonylag rövid idő alatt utánozhatatlan mestertervét vált. Munkáiban zavartalan harmóniában ötvözik a tudományos szakszerűség, a népszerűsítő, ismeretterjesztő szándék, és a művészi kifejezőmód anélkül, hogy a hangja száraz, oktató lenne, vagy a bemutatott érdekességek öncélúvá válna.

Sikereinek tetőpontján valószínűleg felismerte azt, hogy önmagán már túllépni nem tud. **Walt Disney**hez hasonlóan ugyanis eljutott a tökéletességnek olyan fokára, amely valóban bámulatra méltó.

A Cimborák kísérlet volt arra, hogy egy valóban nagy művész sajátos koncepciójának megfelelően, kitűnjön a bűvös körből, és új világot teremtsen korábbi eredményei

bizonyos részének felhasználásával. Ehhez elsősorban a műfajt kellett tágítani és játékos elemekkel színeztetni.

Kétségtelenül újat adott, bár a kritika szemére vetette, hogy e megkonstruált történet, a színészi feladatokra idomított állatok szerepeltetése ellentétben áll, mind a természetfilm műfaji követelményeivel, mind az alkotó (a rendező-operatőr-forgatókönyvíró) kivívott tudományos rangjával.

Homoki mindezt kerekén visszautasította, s úgy vélte (amihez természetesen joga van), hogy az általa választott út a helyes. Ezt kezdetben igazolni látszott a hazai nézők tetszése, és az állatjártékfilmek rendkívül kedvező külföldi, üzleti fogadtatása. Ha ekkor még úgy látszott, hogy az igazság mellette van, ma már szemmel látható, hogy önmagát ismétli egyre kevésbé figyelemreméltóan.

A jövő (vagyis a művész 1975-ben elfoglalt helyzete) természetesen a Cimborák-ban még nem érződik. A két film ma közel két évtized után is friss, kedves és szórakoztató. Három sztárja: *Fickó*, az aranyos, barna vizsla, *Pletyka*, a rezonőr nőtényitacska és *Nimród*, a méltóságátlan vadászólyom, valóban az időmítosz csodái, s mindent megtesznek, amit számukra a forgatókönyv előír. Történetük valóságos Odysseia, hiszen olyan izgalmas kalandok középpontjába kerülnek, amelyek emberszereplőknek is becsületére válnának.

A két rész egymás után kerül bemutatásra. Homoki nagy leleménnyel és még nagyobb biztonsággal mozgatja hőseit. Jól megválasztja a környezetet — és annyira, amennyire hitelesnek tűnhet —, belső monológjait is közvetíti.

Abel Péter

TELEFONBETYÁROK

Nem győzik a javítást

„Halló! Hallóház?”
„Kis lakás? Mikor költöznek nagyobbba?”
„Halló! Mérje meg a telefonszinór hosszát a faltól a készülékig, aztán a készüléktől a falig...”

A telefonelőfizetők közül nagyon sokan ismerik ezeket a mondatokat és a hasonló szemléltetőket. A hívások általában a késő esti órákban, vagy az éjszaka kellos közepén zavariják meg az emberek békés nyugalma. Azok nevét, akiknek ennyi ráérő ideje és rosszindulata van, hogy mások idegeit így felboroztassák, általában homály fedi. Szintúgy azokét, akik nem bírván erejükkel, sorra „Kibelezik” az utcai telefonkészülékeket.

A nyilvános telefonok riasztó berendezéssel vannak ellátva hallottuk **Dudás Elemértől**, a Miskolci Postalgazgatóság igazgatóhelyettesétől. — A jelzőberendezések azonnal kimutatják a készülék rongálását, a perselyhez való erőszakos közelítést. Ilyenkor az ügyeletes URH-kocsit azonnal a helyszínre siet elfogni a garázsdolgozókat. A névtelen telefonálók kiletét már nehezebben tudjuk kideríteni. Általában sikerül leleplezni a műszaki berendezések segítségével azokat, akik ezt már „sportként” üzik. A telefonszolgálat tartása minden esetben kötelező számunkra, csak olyan esetekben „állhatunk rá” a rosszindulatú hívásokra, amikor az előfizető maga kéri, valamilyen kár megelőzése céljából.

— Tavaly 86 300 forint kárt

okoztak a készülékrongálók — mondja **Agócs László**, a Városi Távközlési Üzem vezetője. — Ez az összeg nem teljes, csak a nagyobb károkat vonatkoztatja. A készülékek pótlására, a fűlkék javítására. Sajnos a rongálások száma egyre emelkedik. A fosztogatók 513 esetben okoztak tetemes kárt az elmúlt évben. Négy karbantartó járja a várost, de annyi a panasz, hogy nem győzik a javítást. Arra is volt példa, hogy a szétszerelt készülékek nem tudták a mentőt kihívni. Haláleset is történt már.

A posta — az illetékes szervekkel közösen — olyan berendezéseket dolgozott ki, amelyek kiszűrjék a rosszindulatú telefonokat és azonnal jelzik a nyilvános készülékek rongálását. Az intézkedéseken túl azt reméljük, hogy ez a hűlágán szokás — mert tréfának már nem nevezhető —, kimegy a „divatból”.

V. R.

„Postás Dolgozó” szerkesztősége!

A szakszervezeti munkavédelmi felügyelet 25. éves jubileuma alkalmából a SZOT által szervezett munkavédelmi vetélkedőn a Hajdú-Bihar megyei Távközlési Üzem szocialista brigádjai is részt vesznek. A vetélkedő eredményes megszervezésében illetve lebonyolításában a „Szocialista Brigádok Klubja” is részt vesz az üzem vezetésével együtt. Az üzem 13 szocialista brigádja vetélkedett 1975. június hó 6-án megrendezett

MŰGYŰJTŐK ÉS MŰBARÁTOK KÖRE

Értékes hobby

A világ valamennyi múzeumban gondot okoz az egyre szaporodó műtárgyak elhelyezése. Magyarországon 1974-ben 280 000 tárggyal gyapordtak múzeumaink. Ilyen körülmények között fokozott figyelem fordul az egyes ember gyűjtőtevékenysége felé, egyre több magángyűjtemény alakul, függetlenül a lakás méretétől. Ez utóbbi csak egy bizonyos határon túl befolyásolja a gyűjtőt az értékes tárgyak megmentésében és elhelyezésében. A gyűjtő mindig talál helyet újabb szerzeményének. S ami családi gyűjteményben felhalmozódik, az is a nemzeti tulajdona, ma már a múzeumok is így értékelik a magángyűjteményeket. Mint külső munkatársakra, úgy tekintenek a gyűjtőkre, s ez a kapcsolat igen fontos eredménye a Postás Művelődési Központban működő Műgyűjtők és Műbarátok Köre munkájának.

Mi a gyűjtés lényege? Kulturális tárgyi értékek megmentése az elpusztulás elől, karbantartásuk, gondozásuk, hogy károsodás ne érje őket. A gyűjtéshez szívből vonzalom kell, szeretni a népi élet tárgyait, a népművészet alkotásait, a szép faragásokat, kőcsököket, tányérokat, bokályokat, tarisznyákat, hímzéseket, törülközőket, párnákat és a képeket, a művészi értéket, a kispasztikákat. Tudni kell értékelni, és ha mód nyílik rá, gyűjteni, a lakásban izlésesen találni, megszerezni hozzá a szakmai ismereteket, hogy a látogatóknak elmagyarázva a tárgyak értelmét, néhai szerepét.

Mit érdemes gyűjteni? Azt, ami a múlt, a jelenre és a jövőre nézve érték marad, mert fontos a magyarság életére és kultúrájára vonatkozóan. Ha azt az összeget, amit az emberek elpöfékelnek a levegőbe, dohányzással, vagy amit itálra költenek, ami után nem marad semmi, könyvbe, rajzba, festménybe, egyéb régi és mai értékes tárgyakra fektetnének, már tíz év alatt bárki csinos kis magángyűjteményre tehet szert, valóságos kis családi múzeumra.

A kezdő gyűjtő a tárgyak értékével nincs kellően tisztában, gyűjt olyat is ami kevésbé értékes, elmegy olyan tárgyak mellett, amiket nem méltat figyelemre, holott azok nagyon is értékesek lehetnek. A Postás Művelődési Központban a Műgyűjtők és Műbarátok Köre éppen azért végzi munkáját, hogy segítségével legyen a kezdő és már gyakorlott gyűjtőnek egyaránt. Ennek a Körnek bárki tagja lehet, aki becsülettel szándékkal öhajta bekapcsolódni nemzeti műtárgyállományunk megmentésébe, gondozásába azáltal, hogy maga is elindul a gyűjtés útján. A Kör havi találkozóin múzeumunk főigazgatói és más kiváló szakemberek adnak eligazítást, tájékoztatást, tanácsot a gyűjtésre és a gyűjtött tárgyakra vonatkozóan.

Ugyanott művészek alkotásait láthatják a tagok, művészekkel és írókkal ismerkedhetnek meg a tárgykörönkénti szakosztályokban, ismeretséget köthetnek gyűjtőtársakkal is.

A Kör munkájáról a rádióban is hangzott el már múltat előadás, számos sajtócikkben méltatták a Kör munkáját, amelyről azt is megírták, hogy egyedülálló az országban.

A posta dolgozói is segíthetnek a Kör céljainak megvalósításában. Például a kézbesítők sok mindent láthatnak, ha tudják, hogy mi

mindent érdemes észrevenni! Falun és városban egyaránt. Udvarokon, folyosókon, lépcsőházakban sokszor olyan értékek hányódnak, amiket még a múzeumok is szívesen vennének, s amik elpusztulnak, mert nincs, aki felhívja rájuk a figyelmet, vagy nem tudja, kinek kell jelenteni a veszélynek kitett tárgyakat. Mostantól már a Műgyűjtők és Műbarátok Körének is lehet jelenteni!

A körnek bárki tagja lehet, s vezetősége hív is mindenkit, aki gyűjteni akar.

Szaj Rezső

Július 20-án

IRÁNY: TATA-TÓVÁROS

A postások szakszervezete kulturális programjának megfelelően július 20-án postás-vonatunk a romantikus Vértess és Gerecse hegység lábánál fekvő Tata-Tóvárosba viszi el a természetet, a műemlékeket és a hagyományokban gazdag magyar múltat szerető dolgozóinkat és vendégeiket.

Ennek a kis dunántúli városnak kedvező adottságai: szép fekvése, kellemes éghajlata, vízekben, forrásokban való gazdagsága, fürdőtelepei, parkjai, történelmi múltja és építészeti szépségei vonzzák a látogatókat. Itt élt és dolgozott a magyar barokk építőművészet egyik kiváló képviselője, **Felner Jakab**. Az ő elképzelése alapján alakult ki a város barokk-copf arcúata a XVIII. század közepén. Kiemelkedő alkotásai: a volt Eszterházy-kastély, a régi plarista rendház, a Kálvária-kápolna és a copf stílusban épült Nagytemplom, amelynek kriptájában alussza örök álmát a nagy építész. Sírülékében egyszerű felirat: „Nro. 8. 12. december 1780.” A névtelenségbe burkolódzó néma halott helyett művei beszélnek és dicsőségét hirdeti a templom előtt felállított szobra is.

Tata legértékesebb műemléke a XIV. század vége felé épült úgynevezett „vízi-vár”, amely szinte egyedülálló hazánkban. A tatali városban a Kuny Domonkos Múzeum mutatja be a látogatóinak a lefűnt korok emlékeit az ember megjelenésétől és letelepedésétől a XIX. század végéig. Különösen nagy érdeklődésre tarthat számot a vértesszőlősi ősember településének leletanyaga, melynek jelentősége és tudományos értéke világviszonylatban is egyedülálló. Maga az ősemberi település a vértesszőlősi szabadtéri múzeumban tekinthető meg. Vonatuk Vértesszőlős—Remeteszőlős megállóhelyén is megáll. Innen másfél órá s sávával érhetjük el a várost, végigjárva a Nagy-tó dél-nyugati partját és érintve a Kálvária dombot. A város és környéke látnivalóiról a kirándulás résztvevőinek a vonaton részletes, térképes tájékoztatót nyújtunk át, hogy annak alapján ki-ki maga határozhassa meg azt, hogy mit, milyen sorrendben kíván megtekinteni.

Tata „szárazföldi város”, nincs folyója — mégis jellegzetesen vízparti üdülőhely. A rendkívül bő vízi karszi forrásokból, valamint az Átalé felduzzasztásából táplálkozó Nagy-tó, több kisebb tó, másfélszázalnál több forrás, köztük a percenként 16 500 literes vízhozamú Fényes-forrás csoportjában legmagasabb üdülővárosaink közé emelkedik. Ezért felhívjuk kedves vendégeink figyelmét, hogy okvetlenül hozzanak magukkal fürdőruhát, hogy a nyári sétatán valamelyik strandon vagy fürdőben felüdülhessenek.

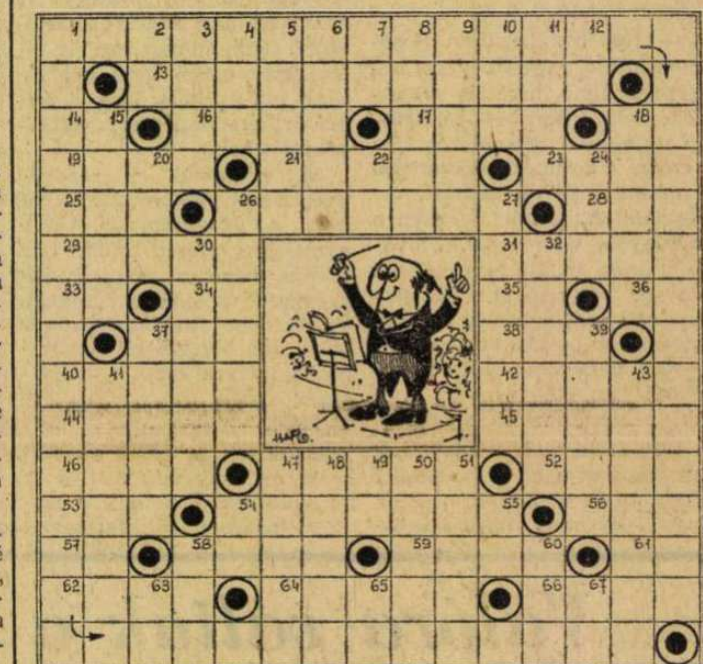
A postás-vonat-kirándulásra az alapszervi szakszervezeti titkároknál lehet jelentkezni. A részvételi díj a postás dolgozóknak és családtagjaiknak 41 forint, melyből a postások szakszervezete 15 forintot központi hozzájárulása következtében csak 26 forintot kell befizetni. A 10 éven aluli gyer-

mek részvételi díja 20 forint. A nem postás dolgozó vendégek 41 forintot fizetnek.

Mindenkit szeretettel vár a tata-tóvárosi postás-vonat-kirándulásra a természetjáró társadalmi bizottság.

Katona Gyula dr.

A karmester pálya vonzalma

Egy francia karmester, **Pierre Boulez** a sajtónak adott nyilatkozatában megmagyarázta, miért vonzó a karmesteri dobogó.

— A karmester nagy előnye — mondta — hogy... (folytatás a vízszintes 1. és a függőleges 1. alatt.)

Vízszintes: 1. **Boulez szava**. 13 Nemrég még gyakran emlegetett dél-vietnami földrajzi név. 14. Kicsinyítőkép. 16. Gyógyvíz. 17. Finom. 18. Felkiáltás. 19. Japán tornász. 21. Meghílt Nelli egyenlőval. 22. Némét folyó. 25. Keverő. 26. Átjáró (francia). 28. Kacat. 29. Tanc. 31. Hindu nemzeti viselet. 33. Régi mértékegység. 34. A vízszintes 19. egy más változata. 38. Kérdőszó (ford.). 40. Erdő állat. 42. Félíg öregeiből. 44. Poni méltóság. 45. Futó térfl. 48. Némét. 49. Képek tartója. 52. TENJ. 53. Hangtalan tudós. 54. Kiváló Művész kitüntetés kapott operaénekes (keresztnevének kezdőbetűjével). 56. GTE. 57. Kicsinyítőkép. 58. Női név. 59. Fellazult, lazai. 61. Angol menji (ford.). 62. A tartó. 64. Vízet öntet rá. 66. Pest megyei község.

Függőleges: 1. **Boulez szavainak folytatása**. 2. Építészünk névbetűi. 3. Vérrel való kapcsolatot jelent (gör.). 4. Vonatkozó névmás. 5. Puttonvos szállítószalag. 6. Nyelviárás (ang.)-ford. 7. Vega egyenműi.

8. Tancosnőnk keresztnéve. 9. Megremeg. 10. Végtelenül első (ford.). 11. Napszak (ford.). 12. Félíg Zola hősnő! 15. Férfinév. 18. Ezt szívesen isszák. 20. Folyó a Szovjetunióban. 22. 10-vel a végén kábítószert. 24. Gyakran használt ige (ford.). 26. A vicek tartozékai. 27. Gazdaságpolitikai fogalom. 30. Indiai folyó. 32. Egyházi összejövetel. 37. Hangsúlytalan ütem a zenében. 39. Nyáron gyakrabban használt jelző. 41. Származása. 43. Egyfajta húsfétel. 47. Hosszabb időre beszerez. 48. Átpárol (vesszőfelesleg). 49. Latin kettősség. 50. Senki sem kerül el (ford.). 51. Vajdon ad lapot? 54. Félíg most. 54. Időhatározószó. 58. ...gin. 60. Becézt szülő „előkelősített” frással. 63. Növény része. 65. Vízömeg. 67. Hangtalan áve.

— Bánhidi —

Beküldési határidő: 1975. július 10.

Előző számunkban közölt keresztrejtjének helyes megjelölése: Vízszintes 1.: **Kérem maradjanak, a kutya** — Függőleges 19.: **csak húszig tud számolni**.

Könyvjutalmat nyertek: **Busla György** (Budapest), **Földessy Antal** (Budapest), **Kovács Gyuláné** (Gyoma), **Ladányi Mihály** (Budaörs) és **Zajnovics Gizella** (Buda-pest).

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének Lapja Szerkesztő a szerkesztő bizottság Felelős szerkesztő: **Robonyi István** Szerkesztőség: 1145 Budapest XIV. Chazár András utca 13. Telefon: 428-775 Kiadja a Nepszava Lapkiadó Vállalat 1964 Budapest, VII., Rakoczi út 54. Telefon: 224-812 A kiadásért felel: **GABOR MARTON** igazgató Szakra Lapnyomda, Budapest